

Vártúrák 1.

2019. május 17-18.

Áprilisban a Vártúra 2-es részen vehettek részt a jelentkezők, most májusban a Vártúra 1. volt, majd júniusban a Vártúra 4-es, júliusban a Vártúra 5-ös, augusztusban pedig a Vártúra 3-as következik. Nagyon egyszerű és logikus a sorrend. Korábban már kifejtettem, hogy mindennek oka van. Na, ennek a sorrendnek is van oka.

Két induló cseréjével az áprilisi csapat indult neki az újabb 6 vár meghódításának. Hiába, minden csatában, várostromban vannak veszteségek.

Az első egy földvár volt Fonyódon. Itt a múltkori vártúrán megismert Palonai Magyar Bálint nevét kellett ismét megemlíteni, illetve életútját jobban megismerni.

Következett a kakukktojás, azaz a balatonszentgyörgyi Csillagvár. Azért kakukktojás, mert igazából nem vár, de a végvári életet mutatja be és így is kinézhetne egy vár. Azonban ez egy vadászkastély, amit az 1820-as években gróf Festetics László épített szórakozási helyszínül.

Majd következett az első gyaloglós vár Rezi fölött. Igen, az időjárásról még nem beszéltem. Mindenki emlékszik rá, hogy május első felében szinte folyamatosan esett az eső. Ezért nem terveztem kirándulást május első felére még tavaly novemberben, kivéve a herendit, de akkor szép napos időnk volt. A mostani vártúránk szintén száraz, napsütéses időben telt, de az előtte leesett nagy

mennyiségű eső nyomot hagyott a 4 km-es földúton, amin keresztül meg lehetett közelíteni a várat. Olyan könnyen nem adjuk azonban fel az ostromokat, így lehetetlent nem ismerve a lehető legközelebb sikerült autóval mennünk (onnan már egyébként is tilos továbbmenni), majd egy laza 900 m-es sétával bevettük a várat. Csodás panoráma, mesélő falak, gyilokjárók nyomai a magasban. A Gersei Pethő családot kell ezen a területen megemlíteni.

Nem véletlenül írtam a területet és nem várat, mert a következő helyen, Keszthelyen is a család „keze nyomával” találkozhatunk. Itt azonban már csak az alaprajzot lehet megtekinteni, mivel a bécsi haditanács a XVIII. század elején a vár lebontását rendelte el. Azonban a vár szellemiségét nem tudják elpusztítani, mert az ott él a kövekben a mai napig számtalan keszthelyi épületben.

Második napunk egy igazi reggeli sétával kezdődött. 2 km és 170 m-es szintemelkedés, közben csodálatos madár koncert kísérte erdei út. A gyönyörű erdei séta igazi feltöltődés volt mindenki számára. Ismét a Pethő családról szólt a legtöbb történet. Mivel eddig nem voltam túl bőbeszédű, ezért most hadd írjak egy kicsit bővebben erről a várról, illetve egy bizonyos időszakáról.

1538-at írunk. Tátika várának tulajdonosa Gersei Pethő Antal. Az országot dúlja a török. A vagyont jól védhető várakba rejtik. Az török veszedelemben az akkori veszprémi püspök, bizonyos kecsesi mártón, árulással elfoglalja Tátika várát, Pethő Antalt foglyul ejti, feleségét elűzi a várból. Az 1532-től ide menekített vagyont a püspök ellopja és 5 éven keresztül bitorolja a várát. Az ellopott vagyon között szerepelnek nemesi családok és kecseshelyi egyházak, környékbeli monostorok, valamint a pálos kolostorok arany, ezüst értéktárgyai, melyek értéke akkori áron számolva meghaladta a 100 000 magyar arany forintot.

Később ez a vár is barátaink, a császári csapatok áldozata lesz 1713-ban mikor is egy hadgyakorlat alkalmával felgyújtották (a habsburgokról van természetesen szó). A Pethő család gazdaságilag meggyengült, nem tudta fenntartani a várakat, így Rezi várát 1589-ben a Haditanács engedélye alapján felrobbantották, nehogy a törökök megvessék a lábukat az elhagyott várban.

Befejezésül egy nagyon impozáns, és sokak által ismert várát néztük meg Sümegen. Keresztül kasul jártuk több órán keresztül mert nagyon sok látnivalót találunk a részben felújított várban. Nagyon jó, hogy ilyen állapotban van, mert még marad a képzelőerőnek is dolga. Van azonban az öregtoronyban egy kiállítás, melyben több mint 10 nagyméretű tábla a Sümegi

Püspökség történetét meséli el. És akkor most visszatérek ahhoz a bizonyos kecsesi mártón püspök úrhoz. Megkerestük, hogy mit is írnak arról az időszokról, amit Tátika váránál ismertünk meg. Bizony ugyanazt olvashattuk itt is, sőt kiderült, hogy még nagyon sok mindent összelopott. *„1548-ban elhagyta az egyházmegyét de az arany- és ezüst tárgyakat, kincseket magával vitte és értékesítette Pozsonyban.”*

Pozsonyban telepedett le, majd elszegényedve halt meg. *„Visszaélései és gázságai miatt panaszok egész sorát emelték fel mindkét királynál”.*

Mind Reziben, mind Tátika várában ismertté váltak a legendák. A ma is látható falak, alapok a levetített videókban formálódtak igazi, lakható várakká. Így könnyebb volt elképzelni, hogyan nézhetek ki a váraink fénykorukban.

Utazás közben megtekintettük a hivatalos történelmünk első szakaszát, ami hemzseg az ellentmondásoktól, majd az alternatív történelmi ismeretek a történelem hamisításról szóltak és arról, hogy a sokféle időszámítás miatt nem is olyan egyszerű pontosan meghatározni bizonyos eseményeket.

